

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov af 1. April 1891 om Lønninger for Forstandere og Lærere ved Statsseminarierne fastsattes der for Lærerne en Begyndelsesløn paa 1,800 Kr. aarlig og Stigninger hvert 3die Aar med 200 Kr. aarlig indtil 3,000 Kr.

Efter det Lærerne ved Seminarieloven af 30. Marts 1894 paalagte forøgede Arbejde og efter de siden Lønningslovens Emanation stedfundne Stigninger paa saa godt som alle Livsfornødenheder maa denne Løn, der allerede i 1891 ikke kunde betragtes som særdeles rigelig, anses for at være utilstrækkelig, og den er det ikke blot i og for sig men ogsaa i Relation til, hvad der ved senere Love er tillagt andre under Landets Undervisningsvæsen henhørende Embedsmænd, hvis Virksomhed paa ingen Maade er mere omfattende eller betydningsfuldere end Seminarielærernes. En Sammenligning med Adjunkt- og Overlærerlønnen ved Statens højere Almenskoler eller med Overlærerlønnen i Folkeskolen i Købstæderne vil saaledes ubetinget føre til, at Seminarielærerne maa erkendes at være forholdsvis lavt lønnede. Adjunkterne naa i Løbet af 15 Aar den samme Maksimumsløn (3,000 Kr.), som Seminarielærerne bruge 18 Aar om at naa, og saa kommer yderligere hertil en Stigning for de Adjunkter, der blive Overlærere, til 4,200 Kr. Adjunkterne ere kun pligtige at læse 24 ugentlige Timer, medens Seminarielærerne skulle læse indtil 30 Timer. Hertil kommer, at de fleste Adjunkter — i Kraft af den paagældende Skoles Beliggenhed — vil have en forholdsvis let Adgang til Ekstrafortjenester, hvad Seminarielæreren ikke har, at denne sidste for saa vidt maa antages at have et nok saa byrdefuldt Arbejde, som det for ham drejer sig om Undervisning af voksne og med et Elevtal, der kan stige til 30 og — navnlig i Fremtiden — oftest vil være op derimod, samt endelig at det paa ingen Maade kan siges, at der kan stilles ringere Uddannelses- og Modenhedsfordringer til Lærerne ved Statsseminarierne end til Adjunkter og Overlærere. Det modsatte vil snarere være Tilfældet, for saa vidt som Fordringen om, at en Lærer skal undervise mønstergyldigt, paa intet Omraade bør stilles med den Bestemthed og Interesse som til Seminarielæreren. Sammenlignes Seminarielærerlønnen med

den ved Skoleloven af 24. Marts 1899 § 20 for Overlærere normerede Løn, navnlig af mellemste og højeste Lønklasse, som jo er gældende i det langt overvejende Antal Købstæder, viser der sig ogsaa her et Misforhold, idet Overlærerlønnen er væsentlig højere. Selv almindelige Købstadslærere med kirkelige Forretninger ere ofte bedre lønnede end Seminarielærerne.

Det vil efter det foranstaaende formentlig erkendes, at der er god Grund til at forbedre Lønforholdene for disse Lærere, hvis Arbejde fremfor nogens har Betydning for hele den opvoksende Slægt, og det maa da anses for rettest, at dette sker gennem en Forhøjelse af Maksimumslønnen til 3,600 Kr. med to treaarige Stigninger paa 300 Kr. hver, idet samtidig Stigningerne indtil 3,000 Kr. normeres saaledes som for Adjunkter med tre treaarige Stigninger paa 200 Kr. indtil 2,400 Kr. og to treaarigt Stigninger paa 300 Kr., i Stedet for som nu seks treaarigt Stigninger paa 200 Kr. Denne Ordning maa man navnlig bestemt foretrække fremfor Oprettelsen af lignende Mellemstillinger mellem Forstanderne og Lærerne, som dem Overlærerne ved den højere Almenskole danne.

I Forbindelse med disse Ændringer i de bestaaende Lønregler har man i § 2, 2det Stykke bragt i Forslag, at den fast ansatte Seminarielærer til sin Tjenestealder kan medtage den Tid, i hvilken han umiddelbart før sin Konstitution i Seminarielærerembedet med et ugentligt Timetal af mindst 24 Timer maatte have udført en tilsvarende Lærergerning ved et privat Seminarium, dog ikke ud over 6 Aar. Denne Bestemmelse svarer til, hvad der gælder for Adjunkter, kun at der her er angivet et bestemt Minimumstal for Timerne i den private Virksomhed.

Naar der endelig ved nærværende Forslag er søgt gennemført den Ændring i Loven af 1. April 1891, at Tallet paa de fast ansatte Lærere forhøjes fra 4 til 5, har Grunden hertil væsentligst været den, at man maa ønske at kunne give Læreren i Gymnastik (med Sløjd og Sundhedslære) fast Ansættelse i normeret Lærerplass. Som det vil være Rigsdagen bekendt, er Ordningen af dette Forhold for Tiden den, at der i samtlige Statsseminarier ved ministeriel Udnævnelse og med Løn